

VALMIERAS ĶĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGANS

Laikraksts iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1989. gada 12. janvārī

Nr. 2 (473)
Cena 1 kap.

Apsveikumi

No daudzām mūsu rajona organizācijām, no dažādiem mūsu zemes stūrīšiem un no ārzemēs saņemts liels daudzums Jaungada apsveikumu un laba vēlējumu no mūsu draugiem kolektīva adresē.

4. vidusskolas un Mazsalacas MRS, rajona centrālās slimnīcas un Madonas tipogrāfijas kolektīvs, Valmieras rajona iekšlietu daļa un iedzīvotāju darbā iekārtošanas Valmieras nodaļa sūta mums viskvēlākos sveicienus un laimes vēlējumus katrā mūsu personiskajā dzīvē, novēl veselību, gaīšas, saulainas dienas atnākušajā jaunajā gadā, radošu darbu un radošas domas, labestību, gaismu, mieru, savstarpēju sapratni. Ar jauno gadu rūpnīcas kolektīvu sveica arī mēbeļu kombināta ļaudis, vēlot visiem veselību un radošu pieeju darbam.

Laimei un labklājībai mums novēlēja Kariņinas stiklaplastu un stikla šķiedras rūpnīcas strādājošie, kā arī draugi no Polockas un Berdžanas, saņemti apsveikumi no Bulgārijas un Čehoslovākijas, mūs sveic Svecles firmas «Galka» pārstāvji, draugi no Vācijas un Ungārijas. Saņemtas apsveikuma kartiņas arī no Ķīmkās un naftas ķīmkās strādnieku arodbiedrības republikāniskās komitejas priekšsēdētājs B. Zaiconokas un citiem.

Sanāksme Valmierā

Decembrī divas dienas mūsu rūpnīcā notika bijušās apvienības «Sojuzplastpererabotka» un PSRS Ķīmkās rūpnīcas ministrijas Galvenās ekonomiskās pārvaldes uzskaites darbinieku sanāksme. Tās darba kārtībā bija jautājumi par 1988. gada darba rezultātu apkošanu un gada bilancē sastādīšanu, strādājot jaunajos pašfinansēšanās apstākļos.

Attēlā: Sanāksmes darba laikā (no kreisās) rūpnīcas galvenais grāmatvedis ANDREJS MIGLENIKS, Ķīmkās rūpnīcas ministrijas ražošanas un celtniecības uzskaites speciālists galvenā grāmatveža vietniece NATĀLIJA PETROVA, daļas galvenā ekonomiste JULIJA PRIVEZENEVA, daļas priekšiece SVETLANA KUCEROVA.

ALEKSEJA KOZIŅECA foto

Izvirzām deputātu kandidātus

Pēc aicinājuma

● JANIS PETERS

Pirmdien 4. ceha lekciju zālē pulcējās rūpnīcas darba kolektīva konferences delegāti. Konferences mērķis bija deputātu kandidātu izvirzīšana gaidāmajam PSRS tautas deputātu vēlēšanām.

Konferenci atklāja darba kolektīva padomes priekšsēdētājs JURĪJS OVSIJANIKOVS.

— Aicinu klātesošos izvirzīt deputātu kandidātus 299. Valmieras nacionāli teritoriālajam vēlēšanu apgabalam. Var būt izvirzīti kandidāti kā no rūpnīcas kolektīva, tā no augstākajam instancēm.

Pirmās uzstājās 7. ceha audumu drukātājs JANIS GOBA.

— Divu dienu notikumi, t. i., Interfrontes kongress, ko vēl šodien kolektīvā pārrunājām, radīja iespaidu, ko var raksturot ar trim teicieniem: ilenu maisā nenospēsi; otram kož, pats brēc; skabargu kaimiņa aci redz, balķi pats savā neredz. Gribu vēl piebilst, ka biedrene, kura raksturoja situāciju republikā un salīdzināja to ar pārlādētu kuģi, aizmirsa, ka pārlādētu kuģi paairēt nevar. Pirmsvēlēšanu periods ir ļoti atbildīgs mums visiem, izvirzīt deputātu kandidātus. Mūsu kolektīva uzskata, ka deputātam jābūt cilvēkam, kurš ar savu uzskatu pāšanu cenšas vest uz laba ceļa.

Pirmdien 4. ceha lekciju zālē pulcējās rūpnīcas darba kolektīva konferences delegāti. Konferences mērķis bija deputātu kandidātu izvirzīšana gaidāmajam PSRS tautas deputātu vēlēšanām. Konferenci atklāja darba kolektīva padomes priekšsēdētājs JURĪJS OVSIJANIKOVS. Aicinu klātesošos izvirzīt deputātu kandidātus 299. Valmieras nacionāli teritoriālajam vēlēšanu apgabalam. Var būt izvirzīti kandidāti kā no rūpnīcas kolektīva, tā no augstākajam instancēm. Pirmās uzstājās 7. ceha audumu drukātājs JANIS GOBA. Divu dienu notikumi, t. i., Interfrontes kongress, ko vēl šodien kolektīvā pārrunājām, radīja iespaidu, ko var raksturot ar trim teicieniem: ilenu maisā nenospēsi; otram kož, pats brēc; skabargu kaimiņa aci redz, balķi pats savā neredz. Gribu vēl piebilst, ka biedrene, kura raksturoja situāciju republikā un salīdzināja to ar pārlādētu kuģi, aizmirsa, ka pārlādētu kuģi paairēt nevar. Pirmsvēlēšanu periods ir ļoti atbildīgs mums visiem, izvirzīt deputātu kandidātus. Mūsu kolektīva uzskata, ka deputātam jābūt cilvēkam, kurš ar savu uzskatu pāšanu cenšas vest uz laba ceļa.

nenodarot pāri nevienam Latvijas iedzīvotājam. Viens no tādiem, kuram Latvija sāp dziļi sirdī, kurš vienmēr centies sniegt objektīvu informāciju par republiku, ir Tautas dzēniņš JANIS PETERS. Aicinu izvirzīt viņa kandidāturu un lūgt piekrišanu baloties 299. vēlēšanu apgabalā. Man ir pārliecība, ka viņš ir īstais cilvēks, kurš vajadzīgs visai Latvijai. Gribu atbalstīt ceha sapulces dalībnieku viedokli par ANATOLIJA GORBUNOVA kandidāturu izvirzīšanu 713. Cēsu teritoriālajam vēlēšanu apgabalam. Ceru, ka šis cilvēks nepadosies nekorektiem uzbrukiem un nepieklājīgai kritikai. Viņš ir erudīts, diplomāts, kā to pierādīja uzstāšanās LTF dibināšanas kongresā un Latvijas tautu forumā. Ar šādiem tautas pārstāvjiem varēsim normāli dzīvot un elpot.

4. ceha arodkomitejas priekšsēdētāja INTA INDRIKSONE iepazīstina klātesošos ar Jāņa Petera biogrāfiju, sniedza ieskatu dzēniņā dalībrādē, pastāstīja par viņa dzīves uzskatiem. Arī Jurijs Ovsijanikovs aicināja atbalstīt Jāņa Petera kandidāturu.

Nākamais runātājs, ANDIS KAIMIŅIS, 13. ceha automātiķis, aicināja izvirzīt LPSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētāja Anatolija Gorbunova kandidāturu 713. vēlēšanu apgabalā.

Konference, atklāti balsojot, izvirzīja 299. Valmieras nacionāli teritoriālajam vēlēšanu apgabalam Tautas dzēniņš Jāņa Petera kandidāturu un 713. Cēsu teritoriālajam vēlēšanu apgabalā — LPSR AP Prezidija priekšsēdētāja Anatolija Gorbunova kandidāturu un nolēma lūgt viņu piekrišanu baloties šajos vēlēšanu apgabalos.

Konferencē piedalījās apgabala vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs LKP Valmieras rajona komitejas otrs sekretārs ANDRIS SOPS. Viņš atbildēja uz konferences delēgātu interesejošiem jautājumiem.

INESE VINKLERE

Sabiedriskās kārtības labad

Un tā, 1988. gads aizvadīts, ir pienācis laiks vērtēt rūpnīcas kārtības sargu darba rezultātus pilsetas sabiedriskās kārtības aizsargāšanā. Pagājušajā gadā rūpnīcas kārtības sargi un auto kārtības sargi dežūrējuši 827 dienas plānoto 787 dienu vietā. Sastādīti 62 administratīvie protokoli, 9 cilvēki nogādāti medicīniskajā atskurtnūvē. Katrs kārtības sargs vidēji bijis 12 dežūrs. Likots, uzdevums izpildīts, darbs padarīts. Bet, godīgi runājot, ar kādam grūtībām tas viss bija saistīts! Vairākkārt uz dežūrām neieradās nevienas kārtības sargs, dažkārt pa vienam, diviem, kad bija vajadzīgi desmit! Un cik reizi nenācās atgūt ielašos un nevajadzīgi «stumēt», kad ieradās 26 cilvēki! Pastāvīgi grafiku neievēro 1. ceha kārtības sargi, un tādēļ gada laikā izgāja 7 dežūras, bet palika parādā 29. Bet 17. ceha uzskata, ka dežūras nekam nav vajadzīgas, un tāpat 12 mēnešu laikā 9 reizes neievēroja grafiku. Uzskata, ka ar to jānodarbojas «citiem, tikai ne viņiem. Bet kopumā šim ceham (reķinot uz 87 vīriem) mēnesī jādežurē trīs dienas.

Passīva aizvadītājam gadā bija administrācijas komanda. No 12 kārtības sargiem pastāvīgi dežūrēja tikai 5 cilvēki, bet pēc grafika gadā jānodēžurē 180 dienas. Tad jājautā: vai dotais uzdevums ir pa spēkam šiem 5 cilvēkiem?

Ja godīgi atzities, tad grūtākais darbs ir atrast kopīgu valodu ar atsevišķiem komunistiem. Daži no viņiem kategoriski atsakās dežūrēt, bet daži neiziet dežūras klusejot, kaut arī nekādu citu sabiedrisku pienākumu, izņemot BKS, viņiem nav. Domāju, ja situācija arī šogad paliks tāda pati, tad vienā no turpmākajiem «Valmieras Ķīmkā» numuriem tiks publicēts BKS šība lē-

mums par viņu izslēgšanu no BKS biedriem ar vārdisku sarakstu un attiecīgajiem ieņemamajiem amatiem.

Turpretī pateicības vārdus pelna 2. un 5. ceha kolektīvi. Pateicoties viņiem un autokārtības sargiem, ar kuriem nav problēmu, mēs tikām galā ar noteikto dežūru grafiku. Viņi septiņi 2. ceha kārtības sargi regulāri izgāja dežūras, un grafiks netika traucēts (komandieris Pjotrs Boiko). Tāpat godprātīgi dežūrēja pieci 5. ceha kārtības sargi (komandieris Raitis Skujiņš). Vairāki nenosaukti kolektīvu kārtības sargi arī pelna uzslavu, tie ir: Eduards Pronko, Imants Stirāns, Aleksandrs Levšovs no 4. ceha; Leonīds Burbo, Viktors Ģirevojs no 7. ceha; Himnais Aizmoms no 12. ceha, Ziedonis Putniņš, Jekena Grigorjeva no administrācijas.

Ja runājam par uzdevumiem šim gadam, jāatzīmē, ka dežūru skaits un grafiks paliek iepriekšējā gada līmenī. Sarežģījumus rada tas, ka dežūras var iet tikai BKS biedri, nevis vienkarši administrācijas pārstāvji, kā tika praktizēts līdz šim. Tādēļ jāpadomā par BKS rindu palielināšanu. Domāju, ka esam jau atraduši kopīgu valodu ar komjaunatnes rūpnīcas komitejas sekretāru. Beidzot sāks strādāt komjauniešu operatīvā vienība.

Ceru, ka šogad kā nekad agrāk sāksim saprasties ar atsevišķu cehu priekšniekiem un sabiedriskajām organizācijām. Vairākus cehu kolektīvu apspriedis jēgu un svarīgumu savas pilsetas sabiedriskās kārtības sargāšanai un pieņemts lēmumu un vajadzīgu lēmumu pilsetas izpildkomitejas lēmuma un sava cilvēcis-

KA ANNA BĀRS,
BKS šība priekšiece

KĀ SARGĀJAM TRĪS STIHIJAS?

Pēdējā laikā, sevišķi aizvadītā 1988. gadā, ir lavinveidīgi augusi sabiedrības interese par ekoloģijas jautājumiem, sevišķi par ekoloģijas situāciju mūsu pašu reģionā. Dienmēžl jāatziņš, ka sabiedrībai pieejamas informācijas, maigi izsakoties, ir par maz, tā ir epizodiska un saņemta, bez vēra nemama kopsakara pilsetai vai rajonam, nemaz jau nerunājot par plašākiem apvārsņiem. Tā rezultātā situācija patlaban man atgādina kaut kur noskaitītu tautas spēli: cilvēkam ar aizsietām acīm rokās iedod pamaatīgu rungu, ar kuru būtu jātrapa, teiksim, nejausi noliktam mālā podam. Piemērojot šo līdzību, skumjākais ir ne jau tas, ka var trāpīt tur, kur nevajag, bet gan tas, ka var arī netrāpīt tur, kur vajag. Bet lai nu paliek lielāki mērogi, kā mēdz teikt, uz «kompetentu iestāžu» sirds apziņas. Plevērsimies labāk pašu mājām, bet precīzāk, — tam, kādus vaibstus ekoloģiskajā situācijā ievēl mūsu rūpnīca. Jāteic, ka skaitliskie lielumi nav bijuši un nav nekāds noslēpums speciālistiem. Tie visi gūti no oficiālām atskaitēm, analīžu žurnāliem, sarakstes un citiem dokumentiem. Bez tam, lai jūceklis būtu mazāks, pieturesimies pie triju stihiju principa, tas ir, augsne, ūdeni un gaisā ievadāmo kaitīgo atkritumu iedalījumu.

1 Cietie un nosacīti cietie kaitīgie atkritumi

Saskaņā ar atskaiti 1987. gadā rūpnīcā izveidojās un uz izgāztuvē aizveda 648 tonnas stikla šķiedras atgāju un to sastāva dažādu marķu stiklu rupjas un mikstās atgājas. Bez tam tāpat izgāztuvē savu noderīgo eksistences periodu beidza 333 t liela ražošanas atkritumu grupa, kas sastāv no ražošanas palīgmateriāliem un tehnoloģisko operāciju atliekiem:

● ar naftas produktiem piesātināts slaukāmāis materiāls, 26 t gadā,

● papīra tekstilpatronas un konusi, 38 t gadā,

● polivinilhlorīda vai citu materiālu čaulas audumu uztīšanai, 36 t,

● bakelīta spoles diegu uztīšanai 79 t gadā,

● papīra atkritumi, kas nepakļaujas savākšanai kā otrreizējās izejvielas (piemēram, papīra maisi kā izejvielu tara), 34 t gadā;

● koka atkritumi un atgriezumi, 60 t gadā,

● stiklaplasta atgriezumi, 28 t,

● cita veida cieti degoši atkritumi, 32 t gadā.

Vēl nedaudz mazāka ir trešā grupa — 254 tonnu apjomā nosacīti cietie augsti viskozo atkritumu. Nosacīti tāpēc, ka tie padodas pārļēšanai vai sūkņēšanai, tomēr galu galā finišē izgāztuvē.

● mehānisko atitrišanas iekārtu atkritumi putu vai nosēdumu veidā, 250 t gadā,

● dekoratīvā apdares ceha atgājas biezo krāsu veidā, 4 t gadā.

Savukārt pēdējo un ceturto, 300 tonnu gadā lielo grupu, veido praktiski neutilizējamas neorganiskās filtrpatekļi (kaļķakmens, dolomīts, māzeme) un sadzīves atkritumi. Līdz ar to nav grūti aprēķināt arī rūpnīcas kopējo devumu dabas klēpim šādā nepievilcīgā veidā, tas sastāda 1535 tonnas gadā. Likumsakarīgi būtu jautājums, vai tas ir daudz, vai maz. Ilustrācijai varētu piebilst, ka 1732 tonnas gadā no stikla šķiedras atgājam tiek pārkaustētas derīgā produkcijā, un izmetamās 648 tonnas sastāda tikai 27 procentus no kopējā atgāju daudzuma. Bet varbūt tieši šāda tipa domu gājieni ir noveduši pie vispārējās ekoloģiskās krīzes robežas?

Kā nekā pa mūsu vārtiem ik dienas izlīgo vidēji ap 6 t atkritumu, bet tas neapšaubāmi ir nepieļaujami daudz. Tomēr tieši šī atgāju pozīcija liekas viscerīgākā attiecībā uz iespēju pāriet uz bezatkritumu tehnoloģiju vai ražošanas atkritumu utilizāciju. Tā jau publicētā ekoloģiskās situācijas uzlabošanas plānā vairāki pasākumi paredz likvidēt pirmās grupas atkritumus, bet citu iestenošana ļaus atbrīvoties no otrās un trešās grupas pārstāvētajām ārpusrūpnīcas teritorijā.

MĀRTIŅS TOMSONS,
RCL vadītājs

Mēs un apkārtnē vide

Mūsu vieta zem saules

Noslēdzies Interfrontes dibināšanas kongress, un es kā LTF stikla šķiedras rūpnīcas nodaļas vadītājs uzskatu par pienākumu izteikt savus uzskatus sakarā ar šo notikumu.

Kopumā Interfrontes dibināšanu uzskatu par progresu veicināšanu fakti, jo beidzot ir reāls spēks, ar kuru iespējams politiski strīdēt vai dialogot, atkarībā no apspriežamā jautājuma būtības. Līdz šim bija jāreālinās ar abstraktu amorfu spēku, kurš par visu vairāk baidījās parādīt savu īsto seju un veidolu. Tagad pastāv iespēja, ka kāds Radioklasitāijs, organizējoš

anonīmu kampaņu, dabū dunku sānos, jo neviena kustība, kurai ir sava opozīcija, nav spējīga proklamēt galējus melus. Tagad LTF ir reāls oponents, un tas, ceru, mobilizēs visus LTF spēkus vienotai rezultatīvai darbībai. Sajā sakarā nespēju atteikties no kārdinājuma aicināt LTF rindās visus tos, kuriem tuvas mūsu idejas. Aicinu visus, kuri spēj apzināties situācijas nopietnību un kuriem sirdsapziņas balss spēj pārmākt bailes un vācu aprēķinu, rast ceļu uz Tautas fronti.

Tagā pat laikā atcerēsimies, ka mēs šeit nedzīvojam vieni un, nosodoši Interfronti par

tās attieksmi pret latviešu tautu, padomāsim, cik mums rūp to cīnītājus liktenis, ar kuriem kopā strādājam ar dzīvotiem. Dabiski, ka ar tiem, kuri nespēj pārlauti sevi šovīnista psiholoģiju, nekāda norma kopdzīvošana mūsu kopējās mājās nebūs, tāpat kā tā nebija līdz šim. Tas, ko daudzi uzskatīja par draudzību, bija bailes par savu likteni, piemērošanās politika un izturēšanās. Runājot par savu attieksmi pret cīnītājiem, uzskatu, ka mums, cīnītājiem par to, lai viņu atrastās Latvijā netraucētu latviešu tautai būt saimniekam savā zemē, vienlokius jāatceras: tāpat kā nevienam nav

tiesību latviešus pārkrievo, tā latviešiem nav tiesību asimilēt savā vidū cīnītājus tiktāl, ka tie zaudētu savu identitāti. Lai kādi laiki nāktu pār mūsu galvām, latviešiem ir jābūt latvietim, krieviem ir jābūt krievam, ukrainim ir jābūt ukrainim. Cīnītājiem neatrodoties savā zemē, viņam nekad nevar būt morālā ziņā vienādī apstākļi ar pamattautu. Vienmēr ir pastāvējuši dabiskā migrācija, un pamattautas uzdevums ir ienācēju diskomfortu mazināt. Tāpēc vajadzīgas tautas kultūras biedrības un citi pasākumi šo cilvēku morālās pašapziņas celšanai. Aizstāvo savas nepašaubāmās tiesības, šis apstākļi jāņem vērā. Diemžēl, normālais migrācijas līmenis ir ļaunprātīgi izjaucis, un arī tas ir viens no apstākļiem, kas radījis no psiholoģiju, kas kā adata no

maisa lida ārā Interfrontes kongresā, proti, ka Latvijas morālais saimnieks var būt jebkurš, kuram tas ir ienāk prātā, absolūti nerēķinoties ar pamattautas interesēm un savdabību, pie kā pieskaitāmas gan latviešu labās, gan arī sliktās īpašības. Domāju, ka Valmierā vēl neesam tautību proporciju ziņā pārāk tālu pārkāpuši robežus, aiz kurās sākas starptautiskās neizdevības. Tāpēc arī samērā mierīgi, bez galējās konfrontācijas spējam pārdzīvot šos laikus. Tas dod iespēju cīnīties pret stagnāciju kā tādai, neatkarīgi no tautības, kas ļoti atvieglo situāciju. Tomēr vērosies pie cīnītājiem un lūdzu katru mierīgi apdomāt radušos situāciju, padomāt par to vietu zem saules, kur mēs katrs atrodamies, un dzīvot tā, lai nevie-

nam neienāktu prātā piekārt jums epītelu «emigrantis», «kolonizators» vai «okupants». No savas puses apsolos darīt visu, lai mani tautieši ar šādiem apzīmējumiem bez vajadzības nemēģinātu, un vislabāk, ja pēc tiem vispār nebūs nekādas vajadzības. Lai tas tā būtu, ir jāpārskatā attieksme pret bijušo un esošo. Es ticu, ka mēs visi kopā to spēsim izdarīt.

P. S. Ja kādreiz jūtat aizvainojumu no «Labvakars» zēniem, ko es pilnīgi pieļauju un arī saprotu, tad atcerieties, kā jau Interfrontes kongresā tika sacīts, — viņi atrodas latviešu cīņas pirmajās līnijās, saņem pirmo triecianu un dod arī pirmo atbildes sitienu, kas šer ne tikai uzbrūcēju, bet arī to, kurš nevainīgs stāv aiz tā muguras. VALDIS VANAGS

Noliektu galvu zobens necērt

(KIRGIZU SAKĀMVĀRDS)

Latvijas Tautas frontes dibināšanas kongress bija brīnumains. To radīja, tam iedvesa došēli latviešu tautas gaisiņā prāt. Tomēr ne tikai, arī MARIJA KOSTEJEČKA, arī MAVRIS VULFSONS, arī ROALDS DOBROVENSĀKS. Marijas domas un dzešele kongresa dienās bija kopā ar viņiem un par viņiem, tai pašā laikā nebija kopā ar tiem daudzajiem strīdniekiem, kas plēsās ne jau lietas dēļ, bet tīri un skaidri, lai izrādītos — «skatīties un klausīties» — arī, es šeit esmu, un mēģiniet tik to komatu ielikt aiz «ānīsa» nevis aiz «Pēteris» — tad tik jūs redzēsiet, kas notiks aiz šīs zāles durvīm! (Lakstīgala aplūkst, kad sāk klejēt ēzeļi. Kirgīzu sakāmvārds.) Un viņiem daudz nevar pārnest — it līdzīgi visai bieži

esam mēs paši. Un tam atradīsim tākstoti objektīvu iemeslu. (Slīpņiks nav slinks izdomāt cētrdesmit atrunas un iemeslus savai bezdarbībai. Kirgīzu sakāmvārds.) Radības kronis ir cilvēks, nevis kāda atsevišķi tauta, vai tā būtu maza, vai arī skaitliski liela tauta. Un vienīgi cilvēks (un nekādā gadījumā ne cars, ne vergs) spēj radīt un veidot brīvu valsti. Bet vispirms katram no mums tā jāveido savās domās, savā dzīves pleķī, ko katrs aizņem un aizpilda kā indivīds. Bet cik no mums ir to, kuri aizpilda šo savas dzīves pleķi ar jēdzīgu, godīgu, krievu, labu darbu? Ai, cik bezgala tālu mums vēl līdz šai brīvai valstij! Manuprāt, tikai vergs ir jākontroli, jāpārbauda katrs tā solis, jā-

baksta ar pirkstu — tu izdari to un šito, un tā un šitā. Bet, ja baktītais pats ir nemācīts vai nemācīties un tikai izliekas, vai arī vēl ļaunāk, ir pašpārliecināts un paštaisns savā mīklībā, tad vergu darba rezultāts uzplaukst viskrāsānākīem ziediem — tā, kā tas ir tagad. Un tādā — viss sākas no katra, no indivīda, no individuālītātes! Mūsu dzešeles ir atmodinātas, atmodināsim savus prātus un rokas. Sāksim strādāt katrs savā vietā! Atgūsim mūsu tautas svētākos tikumus — gara un darba tikumus! Mācīsim tos tiem cilvēkiem, kas grib iet ar mums vienā solī! Neatgrūdišim viņus tikai tādēļ, ka mēs valodā tie citās skaņas. Vai gan daudzi no mums nav tādi pat laimes meklētāji, kas nekojī sava tēva un mātes dēstīto augļu dārzu

un pat nepieļauj domu par atgriešanos savā dzimtajā sētā? Lai mūsu krievtums runā bez vārdiem. Mums ir jādara darbs, katram savs darbs savā vietā, un tomēr noteikti vairāk nekā savs darbs. Mums ir jāsaņem, kas notiek šeit — mūsu kopējās dzimtajās mājās — šai lielajai, aukstajai, caurējainajai šķūni, kas tāds arī paliks, ja tam nebūs atdota daļa mūsu dzešēju. Mums ir jāiemācās pateikt patiesību acis par sliktu darbu, mums ir jāiemācās godprātīgi uzklaust patiesību par savu sliktu darbu, jāiemācās kaunēties par savu sliktu darbu, mums ir jācenšas ar katru laiku sprīdīt kaut pa kripatīnāji, bet tomēr labāk kustēties šai haosa pilnajā mums atvēlētajā pasaules telņā. Mums ir jājūst vismaz labi amatniekiem, varbūt tad meistari būs mūsu bērni. Jābeidzot dzīvot ar deizī «mijā miera labad...», zem šī karoga esam gājuši soli uz priekšu un desmit atpakaļ. Vai to mums vajag,

vai tāpēc esam dzimuši un tāpēc tagad liekam aicināt? Tautas fronte nav modes lieta. Rūgti maldas, kas tā domā! Grūti, ļoti grūti pēc ilgajiem «tukšo lozungu gadiem» saprast, ka jāskāms visurāķajam, visgrūtākajam, visneapmaksātākajam darbam mūsu mūžā. Bet tieši mēs esam tie, kam tas ir jāskāms, un kam tas ir jādara. Tas ir mūsu katra liktenis un nestāvēšm pret to. (Liktenis līdzīgs arābu tīrasīņu ķēvei, kura necieš bailīgu jātnieku, bet klauša drosmīgajam. Tādāku sakāmvārds.) Tautas frontes rindās nedrīkst būt cilvēki, kuru vārdi nesaskan ar darbīem, cilvēki, kuru atrāšanās laiks darbā sākas un beidzas ar zvanu, kaut aiz viņu burtiskā nozīmē paliek idens plūdi. Nav mums vajadzīgi tādi cilvēki, un sevišķi tādi vadītāji. Vismaz šeit es grībtu pulcēties kopā ar tādiem cilvēkiem, kam brīvi, ar uzlicēšanos un pašbūtību varu skatīties acis. Lai dzīvotu. VELGA PETERSONE

Pa nepublicēto materiālu pedām

Pakalpojums atteikts

Jau kopš novembra redakcijas pastā ir neatbilstēta vēstule, kurā tās autors, 6. ceha atslēdznieks Ojārs Vitols vēlas dzirdēt atbildi par sekojošu jautājumu. Aprīlī viņš iesniedzis iesniegumu un sīki grāmatu plaukta izgatavošanai no koka karkasa ar uzlīmētu dekoratīvo kartonu. Tā kā 19. cehā viņam atbildēt, ka dekoratīvā kartona nav, tā nu jau ilgu laiku O. Vitola pasūtījums netiek pildīts. Redakcija nevarēja sniegt atbildi Ojāram Vitolam nekavējotī tāpēc, ka aizvadītā gada nogalē arī apgādes daļas darbinieki nezināja, — būs vai nebūs dekoratīvā kartona,

jo rūpnīcai fondi tā iegādei nav iedalīti. Tā kā šāds pakalpojums veids droši vien interesē daudzus mūsu strādājošos, publicējam atbildi laikrakstā. Kā jau minējām, fondu dekoratīvā kartona iegādei nav. Komercdienests vēl pagājušajā gadā savu iespēju robežās organizēja tā iegādi tiešo sakaru rezultātā. Fondu trūkuma dēļ arī minēto pakalpojuma veidu pildīt nav iespējams, un O. Vitolam un citiem interesentiem acimredzot jāmeklē palīdzība ārpus rūpnīcas. Tā kā dekoratīvo kartonu ražošanas vajadzībām rūpnīcā neizmanto, nerodas arī tā atlikumi.

Ražošanas plāna izpilde 1988. gadā

Cehs	Rādītāji	Plāns	Fakts	%
01	Stikla lodītes (preču), t	7090,0	7477,3	105,5
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbj.	5972,1	6034,9	101,1
02	Sarazota šķiedra, t	9250,0	9267,9	100,2
	Pārspolētais diegs	8380,6	8391,5	100,1
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbj.	12058,0	12156,0	100,8
04	Audumi, preču, tūkst. m	41640,0	41660,2	100,0
	Grupa «E», tūkst. m	23916,8	24181,3	101,1
	Nodrošinājums ar pusfabrikātiem			100,9
	05. ceham			100,5
	06. ceham			100,0
	07. ceham			104,2
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbj.	12341,0	12853,8	
05	Motobraucēju aizsargecures, tūkst. gab.	209,0	209,0	100,0
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbj.	2332,0	2416,2	103,6
06	Izpilde pa cehu, tūkst. rbj.	1071,0	1076,4	100,5
07	Dekoratīvie audumi, tūkst. m	2530,0	2546,8	100,7
	Elektroizolācijas audumi, tūkst. m	3972,0	3972,3	100,0
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbj.	1629,0	1647,5	101,1

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gaģarina ielā 1. Tālrunis 21472 un 339. Iespējams: Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upiša ielā 7. 0,5 uzsk. iespiedloks, ofseta tehnika. Tirāža 800 eks. «Валмиерский химик» («Валмиерас химикис») — izdānie partkomu, komiteta komсомола, заводского комитeta и административна Валмиерского завода стекловолокна. Издается один раз в неделю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефоны 21472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лисма», 228600, г. Валмиера, ул. А. Упиша, 7. Обменная печать: 0,5 усл.

«MAGNĒTĀ» UN «TONUSĀ»

Aizgājušā gada nogalē kopā pulcējās skrējēju kluba «Tonuss» un orientīeristu «Magnēta» biedri, lai izvērtētu padarīto. Kāds ir mūsu rūpnīcas ļaužu devums «Tonus» un «Magnētā»? Aktīvākais tonusietis — Mihails Klapankovs. Noskrītiens 17 kartās — 147 km. Viņa dēls Igors 8 kartās noskrījis 30 km. 2. ceha operatoris Ivars Eškins 7 kartās veicis 40 km, un Juris Gaģarins — 6 kartās — 47 km. Orientēšanās lauri galvenokārt mūsu rūpnīcas vīriem. Rezultāti:

V-50 grupā — Voldemārs Dudeļis. Veiktas 16 kartās, 1. vieta. Visas 22 kartās piedalījās V-45 grupā Ansis Ozoliņš, izcīnot 1. vietu. Tajā pašā grupā Jānis Česnieks, veicot 20 kartās, ieņem 3. vietu. V-0 grupā Sergejs Danijenko, 17 kartās veicot, ierindojies 3. vietā. V-C grupā Aigars Vējkrīgers piedalījās 22 kartās, iegūstot 8. vietu. Andulis Trēziņš veicis 22 kartās. Viņam 13. vietu. V-A grupā no 40 dalībniekiem labākie Kārlis Siliņš (17 kartās 9.

vieta) un Ivars Eškins (19 kartās 11. vieta). V-B grupā 65 dalībnieku konkurencē Valdis Vanags, veicot 13 kartās, ierindojies 14. vietā, bet Andris Brutāns, veicot 15 kartās, — 24. vietā. Mūsu daijā dzimuma pārstāves grupā «A Aelita Krūmiņa izcīnījusi 7. vietu, Marija Gaišais — 12. vietu. S-B grupā rūpnīcas pārstāves Anita Dudele ierindojas 3. vietā, Valentina Trumpe — 11. vietā. Kopumā vērtējot, no rūpnīcas «Magnētā» sacensībās startējuši 24 dalībnieki, 302 reizes šķērsojuši finiša līniju notikumsajās 22 kartās. ANITA MĀRTINSONE

Pateicība

Elektrokrāņu nodaļas 5 maigas kolektīvs izsaka pateicību rūpnīcas dežurējošajam elektrīkum Valdim Rolmanim par operatīvo un drosmīgo rīcību avārijas likvidēšanā 2. ceha elektrokrāņu nodaļā š. g. 10. janvārī.

Kas? Kad? Kur?

5. februārī pl. 12.00 Baidju kalnā visiem, visiem — ZIEMAS SPORTA UN ATPŪTAS SVĒTKI. Programmā: Masu sacensības atsevišķos sporta veidos. Gimeņu starti. Paraugdemonstrējumi. Karnevāls «No ardievu, meitenīti!» Visi laipni aicināti, ja vien neziņdēs vizbulītes! 13. janvārī pl. 13.00 aušanas ceha lekciju zālē uzstāsies ekonomikas zinātņu kandidāts LVU docents Jānis Lasis ar lekciju «Par ekonomiskās vadības pārkaršanu, lai sekmētu republikas pāreju uz saimniecisko aprēķinu». Visi laipni aicināti! Redaktore V. LEJSTRAUTA

GRIB STRAUMES RAISĪTIES NO LEDUS SKAVAM.